

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 25 Lutego v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 16 lutego.
(z Gazety Senackiej).

Przez Najwyższe Ukazy Jego CESARSKIEJ Mości, wydane do Rządzącego Senatu:

Dnia 8 lutego. Rada kolegialny, *Riabini*, mianowany prezydentem sądu cywilnego obwodu Bessarabskiego.

Dnia 9 lutego. Cesarzkiej Akademii Sztuk, która, podług danego jej przywileju roku 1764, powinna zostawać pod osobną Naszą opieką, Rozkazujemy odtąd na przyszłość być pod głównym naczelnictwem Ministra Cesarzkiego Domu.

— Rządzący Senat, przez ukaz okólny pod dniem 11 lutego obwiesił, iż CESARZ JEJOMOŚĆ korneta półku Łubieńskiego huzarów, *Mienkina*, przez wyrok sądu wojskowego pozbawionego rang i nabytej w nich dostojności szlachectwa a przeznaczonemu na prostego żołnierza do jakiegokolwiek półku i dywizyi huzarów, Najwyższy rozkazał uwolnić ze służby w randze korneta, nigdzie na przyszłość do służby nie przyjmować i do wyborów nie przypuszczać.

— Rządzący Senat przez ukaz okólny pod dniem 12 lutego, obwiesił o uznaniu konsulami: kupca *Lukasza Burgharda* szwajcarskim w Moskwie, i Radcę Dworu *Ketzlera* pruskim w St. Petersburgu.

Dorpat dnia 31 stycznia.

Pszczoła Północna z listu pewnego studenta o pożarze w Dorpacie umieszcza: „Zagrażała Dorpatowi nader okropna szkoda. Ogromna, wspaniała budowa naszego uniwersytetu stałaby się pastwą płomieni, jeżeliby nie odwrócono tego nieszczęścia przez skuteczne środki. O północy rozszedł się po ulicach odgłos bębnow i krzyk: „studenci, pożar!” Zbiegliśmy się. Już wychodził kłębam dym z okien uniwersytetu. W kilka chwil studnia uniwersytecka została wyczerpaną i zabrakło wody. Z początku nie było nawet koni. Studenci sami ciągnęli sikawki. Dzięki gorliwości Turmana *Fohta*, do którego się przyłączyli i inni woźnicy, nawiezliśmy dosyć wody. Wyłamaliśmy drzwi, stanęliśmy na wschodach we dwa rzędy: jeden rząd podawał drugiemu pełne wiadra, a drugi rząd próżne, i tak szczęśliwie przytłumiliśmy ogień. Pożar wyniósł, jak się zdaje, w oddziale k wojskowych; podłoga zupełnie zgorzała, i muzeum zoologiczne blizkiem było niebezpieczeństwa. Tu właśnie trzeba było najszybszego ratunku: gdyż pełno się znajdowało słoików ze spirytusem: spiesznie przenieśliśmy je do wielkiej siali. W dwóch pokojach przepalily się sufity. W zbiorze osobliwości przyrodzenia wiele zostało uszkodzonem: gdyż, dla wyratowania rzeczy, z bojaźni rąbano szafy. Reszta gmachu i dach cały w niczem nieuszkodzone.

Tyflis dnia 17 stycznia.

Od linii kaukaskiej mamy następującą wiadomość: Według rozporządzenia Dowodzącego na linii Kaukaskiej, Jenerała kawalerji, *Em-*

nuela, Nakażny Ataman wojska Czarnomorskiego, Jenerał-Major *Bezkrówny*, razem z Ajentem dyplomatycznym, Radcą Stanu, *Skassi*, starał się nakłonić do poddania się Państwu Rosyjskiemu graniczące z *Anapą* narody *Natuhajewskie*. Skutkiem tych układów, 59 autów wykonano, podług swego obrządku, przysięgę na zachowywanie spokojnych związków z nami do ukończenia wojny tureckiej; na pewność zaś wierności dotrzymania przysięgi sześciu amanatów, czyli zakładników. (G. T.)

PERSYA.

Choja dnia 30 grudnia.
(z Gazety Tyfliskiej).

Z przyczyny wypłacenia umówionej części 8go kurra kontrybucji Perskiej, na podstawie traktatu pokoju Turkmanczajskiego, syn następcy tronu perskiego, *Abbasa-Mirzy*, Xiążę *Bahram Mirza*, przybył do *Choi*, dla objęcia tego obwodu od Rządu Rosyjskiego. Wojska nasze, które w tym obwodzie zostawały, wyruszyły, dnia 29 przeszłego grudnia z *Choi*, i poszły do *Bajazetu*, dla wzmocnienia lewego skrzydła, działającego przeciw Turkóm, pod dowództwem Jenerał-Majora *Pankraja*. Dnia 30 teraźniejszego stycznia, wojska te powinny były przybyć do wioski *Zanęzar*, blisko *Bajazetu*. Tym sposobem, obwody perskie zupełnie teraz przez nas zostały uwolnione.

TURCYA AZYATYCKA.

(z Gazety Tyfliskiej).

Z wiadomości, otrzymywanych przez nas od granicy tureckiej, okazuje się, że Turcy w Azyczynią wielkie przygotowania do przyszłej kampanji, a stąd można wnosić, iż z nastaniem wiosny zaczną bardzo prędko działania wojenne. Powiadają, że w *Arzrum*, prócz innych wojsk, znajduje się ośm tysięcy regularnej piechoty.

FRANCYA.

Paryż dnia 14 lutego.
(z Gazety Warszawskiej).

Tutejszy *Monitor* umieszczył trzy postanowienia królewskie, wydane dnia 18, 21 i 27 z. m., względem podziału 1,200,000 franków dla podrzędnych szkół duchownych, oraz stipendiów i liczb uczniów, mających się przyjąć do szkół wspomnianych.

Xiążę *Polignac* miał znowu onegdaj wysłuchanie u Monarchy.

Xiężna *Carignan*, wdowa, z domu *de la Vayguyon*, zakończyła życie w *Autenil* nieszczęśliwym przypadkiem. Czytając zbliżyła się za nadto do kominka; zapaliły się suknie; biegła do drzwi dla wezwania pomocy, lecz ogień bardziej jeszcze ogarnął suknie; upadła i wkrótce potem umarła.

Marszałkowa Xiężna *Eckmühl (Davoust)* otrzymała z etatu ministeryum wojny pensyą w ilości 10,000 franków.

Diennik Rozpraw zawiera następującą wiadomość z *Tangeru* pod dniem 20 stycznia: „Lekki statek wojenny angielski przywiózł rozkaz eskadrze angielskiej przed portem tutejszym, aby

dalszej blokady zaniechała. Zdaje się, iż rząd angielski odstąpił żądane wynagrodzenia, i zaprzestał kroków nieprzyjacielskich przeciw Maurom, którzy postanowili nie bić się i nie płacić. Taki jest koniec zatargów między Cesarstwem Marokańskiem i Królestwem Wielkiej Brytanii. W zatoce Kadyxskiej znajdują się trzy okręty wojenne austriackie, które zajmą miejsce Anglików i za podobne żądania port *Tangeru* blokować będą."

OBRADY I Z B.

Izba Parów. Na dzień dzisiejszy zapowiedziane jest posiedzenie w Izbie Parów; mówią, jakoby Minister sprawiedliwości miał wnieść dwa projekta do prawa, względem xiegarstwa i pojedynku. Co do pierwszego projektu, wiadomo powszechnie, że większa część Sądów Królewskich oświadczyła się za odwołaniem rozporządzenia w roku 1823, które Sąd kassacyjny uważa, jako prawomocne i obowiązujące we względzie nieupoważnionego handla xiegarskiego. Co do pojedynku, zniesiono kilka wyroków, zapadłych w Sądach królewskich przeciwko pojedynkującym, i nakazujących przystosowanie skargi za zabójstwo; ponieważ Sąd kassacyjny nie znalazł w kodeksie kary, którąby zastosować można do przypadku zabójstwa popełnionego w pojedynku. Przetoż wykład prawodawczy stał się niezbędnym potrzebny stosownie do wyrazów prawa na ostatnim posiedzeniu uchwalonego.

Izba Deputowanych. Dnia 10 b. m. złożył Minister spraw wewnętrznych 26 projektów do prawa, względem lepszego rozgraniczenia rozmaitych powiatów i podprefektur; przy czytaniu tego w treści ogromnego wniosku, zgromadzenie nie mogło się wstrzymać od śmiechu, a nawet Minister rozsmiał się na chwilę. Usprawiedliwwszy on naprzód wszystkie 26 projektów, przeczytał pojedyncze artykuły tychże; treść ich dla cudzoziemców nie ma żadney ważności.

Po Vice-Hrabi *Martignac* wszedł na mównicę Minister skarbu, w celu przedłożenia Izbie projektu względem monopolium tytoniu; podług tego projektu monopolium, kończące się dnia 1 stycznia 1831 roku ma być znowu przedłużone do dnia 1 stycznia 1837 roku.

Potem złożył tenże Minister przyjęty w roku zeszłym przez Izbę Parów, i w końcu zeszłego posiedzenia wniesiony do Izby Deputowanych, projekt do prawa o rybołówstwie w rzekach.

Urządzenie zupełnie nowe względem dzierżawców nagle zrobiło wielkie poruszenie w zgromadzeniu, a strona prawa dotąd niema i spokojna, okazała niektóre znaki zadowolenia.

W tej chwili posiedzenie zostało zaburzone i dopiero dzwonek Prezesa zdołał przywrócić spokojność. Zamieszanie to następowało kilka razy w czasie wykładu powodów do projektu. Deputowani wzruszeni uwagami dotyczącemi wprost nayspierwszych spraw ich spółobywateli, nie mogli wstrzymać się od objawienia swoich opinii i wchodzili w żywe rozmowy, po których szybko następowała głęboka cichość i nayswyższa uwaga.

Nadewszystko w przerwie dzielącej dwa wystawienia powodów projektu, formowano liczne grupy po całej sali, i można było postrzedz posród nayszybciejszych opinii także i oznaki niechęci.

Nakoniec znaczna większość zgromadzenia okazała mocne zadowolenie, skoro Pan *Martignac* w żywej z wielkim talentem powiedzianej mowie, wystawił Francją coraz ściślej przywiązującą się do rządzących nią instytucy, i żądającą ażeby tenie były tylko prostą formą lub złudzeniem, lecz wydającą skutki rzeczywistością. Liczne oklaski przerywały kilkakrotnie mowę Ministra, zwłaszcza gdy wyznawał, iż potrzeba nowemu pokoleniu zapewnić udział w sprawach kraju i dać żywiót jego patryotycznej czynności.

— Dnia 15 —

Jeden z tutejszych dzienników w artykule pod napisem: *Wielki przykład polityczney uczciwości*, chwali czyn Pana *Peel*, który (jak wiado-

mo) złożył urząd reprezentanta uniwersytetu oxfordzkiego w Parlamencie, z powodu, iż odmienił zdanie swoje w sprawie Katolików. „We Francyi (dodaje ten dziennik) jesteśmy jeszcze dalecy od takiego stopnia delikatności.”

Stychać ciągle o założeniu drugiego hanku, który ma być przeznaczony do współubiegania się z wielkim bankiem Paryżkim.

Domy gier (pisze *dziennik handlowy*) zostały w *Paryżu* urządzone za panowania *Ludwika XV*, przez Prezydenta policyi *Sartinez*, który je roku 1775 formalnie upoważnił, a tym sposobem nadał im byt, którego dawniej ligdy nie miały. Aby temu wszystkiemu dać postać mniej nienawistną, pobierała policya miesięcznie z każdego domu gier 5000 liwrow, które miały być przeznaczone dla ubogich. Przez uprzewilejowanie domów gier, gry azardowne weszły także we zwyczaj u rodzin znakomitych, i wtedy już był taki dom gier, który słusznie (jak teraz jeszcze domy gier w *Londynie*) nazwano *piekłem*. Roku 1778 zniesiono domy gier, lecz je wkrótce potem przywrócono. W roku 1781 podano Parlamentowi publiczną skargę na nie, i Parlament kazał wezwać Prezydenta policyi. Miano wiele pięknych mów, a że nie mało znakomitych osób było wplątanych do tej sprawy, postanowił więc Parlament, aby rzecz tę podać pod rozstrzygnięcie Parów królestwa. Dnia 20 lutego 1781 wyzło tymczasowe postanowienie, a dnia 1 marca oświadczenie, iż bankierowie w domach gier mają być skazani na stanie pod przegierzem i chłostę.

Lord *Egerton*, Hrabia *Bridgewater*, Par Anglii, umarł dnia 12 b. m. w tutejszej policyi. Komentarz jego o *Hipolicie Eurypidesa* i pismach *Sapho*, szacowne uwagi o literaturze wschodniej, ważne dzieła o historii i żegludze wewnętrznej, zjednały mu sławę w Europie.

Journal du Nord donosi, iż w *Lille* uwięziono człowieka, który robił pieniądze z wizerunkiem syna *Napoleona*.

Podczas ostatnich mrozów przyleciały nie daleko *Havre* dwa łabędzie, z których jeden miał na szyi blaszkę złotą z herbem, a drugi także o brączkę z napisem: *Jestem własnością Króla Duńskiego*.

— Dnia 16 —

Poseł Cesarско-Rossyjski miał wczora prywatne wysłuchanie u Króla Jmci.

Okazuje się, iż układy względem zajęcia *Morei* przez woysko francuzkie odbywały się w *Londynie*. Protokół w tej mierze został także podpisany dnia 11 lipca r. 1823, przez Hrabiego *Aberdeen*, Xięcia *Polignac* i Xięcia *Liven*. Na skutek tych układów, wygotowano dnia 11 sierpnia deklaracją do Porty *Ottomańskiej*, uwiadamiając ją, iż woyska francuzkie zajmować będą *Moreę*, aż do zupełnego ustąpienia z niej Egipcyan.

Xiążę *Polignac* wyjechał ztąd wczora na powrót do *Londynu*.

ANGLIA.

Londyn dnia 12 lutego.

(z Gazety *Warszawskiej*.)

Onegdaj była długa narada u Hrabiego *Aberdeen* w wydziale spraw zagranicznych, gdzie podobnie odbywał interessa Lord *Granville*. Pełnomocnik Francuzki miał długie narady z Xiążęciem *Wellingtonem* i Hrabią *Aberdeen*. Wczorazem wyprawiono gońca z listami do Lorda *Stuart*, Posta naszego w *Paryżu*.

Gazeta *Morning-Chronicle* pisze: „Jestemy przekonani, iż Xiążę *Wellington* nie chciałby ze strony rządu polecać Parlamentowi ukończenia sprawy Katolików, gdyby się pierwey nie zapewnił o należytem poparciu jej w Izbie Wyższej. Zupełnie więc spodziewamy się pomyslnego wypadku. W Izbie Niższej oddawna już była większość za nadaniem swobód Katolikom. Bynajmniej przeto nie wątpiemy, iż jeżeli Korona użyje całego wpływu, może być pewną znaczną większością głosów.”

Niektóre gazety tutejsze umieściły list Pana *Peel* do vice-kanclerza uniwersytetu oxfordzkiego. Wyraża w nim: „Nie mogę wątpić, iż szczególnie opór, jaki dotąd żądaniom katolików okazywałem, zjednał mi ufność i przychyłność znacznej części tych, którzy mię swoim reprezentantem obrali, a lubo dziś zaniechałem tego oporu, z tey jedynie przyczyny, że się gruntownie przekonałem, iż dłużey nie tylko byłby nieużytecznym, lecz nawet szkodliwym, dla interessów kraju, których utrzymanie jest wielką powinnością moją, poczytuję sobie jednak za obowiązek zwrócić niezawłocznie uniwersytetowi powierzony mi urząd. Proszę W. Pana, abyś osnowę tego listu udzielił osobom, które kierują uniwersytetem, a potem wspólnie z niemi oznaczył, od jakiego czasu zasiadanie moje w parlamencie ma być uważane za wakujące.”

Znany *Cobbet* gani w swoim piśmie peryodycznym zamiar nadania swobód katolikom, a to dla tego, iż (jak wyraża) katolicy, gdyby ciągle wyłączeni byli od używania wszelkich praw i swobód, wspólnie z nami staraliby się o reformę parlamentu, a tym sposobem możnaby mieć nadzieję, że wszystko dobrze się ukończy.

Jedna z gazet tutejszych twierdzi, iż Xiążę *Northumberland* nie długo będzie na czele rządu w Irlandyi, bo jak słychać, miał sobie wyraźnie zastrzedz, aby za rok wrócił do Anglii.

— Dnia 13 —

(z teyże gazety).

Onegday były u Króla Jmci pokoje w zamku *Windsorskim*; Lord kanclerz, Lord podskarbi, wszyscy sekretarze stanu i inni znakomici urzędnicy, znajdowali się na nich. Pan *Peel* przedstawił Monarsze Xiążęcia *Northumberland*; który jako Lord namiestnik Irlandyi był przypuszczony do pocałowania ręki Królewskiej; nastąpiło oraz przedstawienie Hrabiego *Dalhousie*, który został mianowany naczelnym dowódcą potęgi lądowej w Indyach Wschodnich. Na odprawioney potem tajney radzie pod przewodnictwem Pana *Peel*, który chorego Hrabiego *Bathurst* zastępował, mianowano szeryfów na ten rok do rozmaitych Hrabstw Anglii. Lord *Willoughby d'Eresby*, wykonał przysięgę na urząd Lorda namiestnika Hrabstwa *Carnarvon*, nakoniec zdano sprawę o 16 zapadłych wyrokach, skazujących na śmierć, z których dwa Monarcha potwierdził.

Margrabia *Barbacena* długo się naradzał z Margrabią *Palmella* i postem brezylijskim.

Sprawujący interesa francuzkie miał wczoraj dwugodzinną naradę z Xiążęciem *Wellingtonem* i Hrabią *Aberdeen*. Wspomniony Hrabia, przyjął także wczoraj Xiążęcia *Liewen*, Posta Cesarzsko-Rossyjskiego, Pana *Bermudez*, posta hiszpańskiego i kawalera *Neumann*, Radcę poselstwa austriackiego.

Obywatele tutejszy odprawiają zgromadzenie dla wynurzenia zdań swoich, względem zapowiedzianego nadania swobód katolikom. Zdania te, ma się rozumieć, będą dla nich przyjazne, przez co zgromadzenie poda innym miastom królestwa przykład do naśladowania.

Według pism publicznych tutejszych, zdaje się, iż Kommodor *Walpole* nie strzelał ostremi ładunkami do statków portugalskich przy wyspie *Terceirze*, lecz tylko prochem na znak, aby nie lądowały.

Gazety tutejsze umieszczają traktat zawarty dnia 28 października r. z. między Hrabiami *Aberdeen* i *Ofalia*, względem pretensy poddanych angielskich i hiszpańskich; pierwsze wynoszą 900,000 funtów szterlingów (36 milionów zł. pol.), a drugie 200,000 funt. szterl. (8 milionów zł. pol.).

Dawnemi czasy w nieobecności Króla, poruczano w Anglii wielką pieczęć państwa Kanclerzowi, którego dzienna płaca wynosiła 5 szyllingów (10 zł. pol.), wedle postanowienia *Henryka I*; prócz tego pobierał on niektóre naturalia. Kiedy przytém pomyślemy sobie, iż Kanclerzowi dawano do domu trzy kwarty wina, jedną grubą świecę woskową i 40 kawałków świec niedopalonych,

trudno nie dziwić się umiarkowaniu i oszczędności owych czasów.

Okręt 7-rodziółowy *Melville* przybył do *Portsmouth* z *Gibraltaru*, z kąd dnia 19 z. m. wypłynął. Okręt liniowy Rossyjski oraz fregata z dwoma brygami przepłynęły około *Gibraltaru* na morze Śródziemne.

— Dnia 14 —

W tey chwili odprawiono się liczne zgromadzenie protestantów Londyńskich i Westminsterskich, celem naradzenia się względem petycji do Parlamentu przeciw przypuszczeniu Katolików do prawodawstwa. Pan *Hunt* chciał mówić; lecz pokazanie się jego sprawiło taki zgiełk, iż musiał zleźć ze stołu, na którym zamysłał mieć głos do zgromadzenia.

Zdaniem Gazety *Globe* nie myśli Pan *O'Connell* czynić usiłowań celem zajęcia miejsca swojego w Parlamencie, póki trwają tam obrady w materyi wniesioney od rządu. Rozumie on zapewne, iż byłoby rzeczą mniej przyzwoitą przerywać roztrząsanie wielkiej sprawy narodowej osobistym interessem, jakkolwiek ten ważnym być może.

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 5 lutego.

(z Gazety Warszawskiej).

Od niejakiego czasu odbywają się codziennie narady między ministrem skarbu *Ballesteros* i ministrem morskim *Salazar*. Celem tych narad ma być wyprawa na przyszłą jesień 8,000 wojska dla wzmocnienia siły zbrojney na wyspie *Kuba*, do *Hawanny* i *Santjago*, z kąd znowu w grudniu ma wyruszyć wyprawa do *Mexyku*, a blisko 18,000 wojska ma wyładować w okolicach *Alwarado*. W *Sewilli* urządzi się nowy pułk jazdy, przeznaczony do *Hawanny*.

Radca stanu *Don Juan Antonio Rosas Queypo* przybędzie tu za dni kilka z *Leonu* pod mocną strażą; jest on współwinowaycą wicherzyciela *Fort* czyli *Tort*; udawał się za drugiego pełnomocnika doktora *Francia*. Pisywał, jak gdyby nim był rzeczywście, częstokroć listy do Króla Jmci o sprawach Paraguayskich, pozwalając sobie nayneprzyzwoitszych wyrażen na Ministrów Monarchy, których zawsze mienił bydz zdrajcami i godnemi kary śmierci. Jednak dokazał tego, iż mu zapłacono pensyą Radey Stanu 80,000 realów, chociaż był wygnany z *Madrytu*.

Pomiędzy blisko 700 oficerami, mającemi urlop nieograniczony, którym kazano oddalić się z *Madrytu*, jest wiele takich, którzy służyli w tak zwanem wojsku wiary. Onegday, blisko 100 krewnych, żon i dzieci tych officerów, w udało się do zamku *Pardo*, celem prośzenia Monarchy, aby mogli pozostać w *Madrycie*.

P R U S S Y.

Berlin dnia 18 lutego.

(z Gazety Warszawskiej).

Baron *Egloffstein*, rzeczywisty tajny Radca, i Jenerał-major Wielkiego Xiążęcia Sasko-Weymarskiego, przywozł Królowi Jmci wiadomość, iż dnia 16 b. m. odprawilo się w Weymarze uroczyste zaręczenie J. K. M. Xiążęcia *Wilhelma*, syna Monarchy naszego, z Xiężniczką Sasko-Weymarską *Augustą*.

Dnia 18 b. m. przybył tu z *Paryża* Xiążę *Mortemart*, Par Francyi, Jenerał-Porucznik i Poseł Króla Jmci francuzkiego przy dworze Cesarzsko-Rossyjskim.

N I E M C Y.

Od brzegow *Elby* 15 lutego.

Przez Szwaycaryą przejeżdża wiele gońców gabinetowych austriackich, francuzkich i niderlandzkich do *Ankony*, lub *Neapolu*.

T U R C Y A.

Stambul dnia 26 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej).

Otrzymała Porta wiadomość o bitwie, stoczo-

(*)

ney dnia 13 b. m. pod *Kozludzą* między *Bazar-dzikiem* i *Prawod*.

Wielki Sultan zajmuje się znówą środkiem wojskowym Europejskim, to jest, utworzeniem gwardyi przyboczney Sultańskiej, do której szeregowiej wybierają synów urzędników krajowych i dworskich, ulemów i innych znakomitych rodzin, a w której Xiążę *Abdulmedzyd*, sześciolatek syn Sultana, ma otrzymać przyzwoity stopień.

Powoli znikła obawa braku zboża; stolica używa zupełney spokojności, a rząd tak mało lęka się jej przerwania, iż od niejakiego czasu przywrócono wolność wielu byłym Janczarom, którzy jeszcze siedzieli w więzieniu, a to za wstawieniem się ich krewnych.

Posel Niderlandzki wyprawił dziś gońca do *Paryża* i *Londynu* z odpowiedzią na oświadczenie Mocarstw sprzymierzonych, uczynione *Reis-Effendemu* przez niego i Pana *Jaubert*.

Od granic tureckich 4 lutego.

Okręt, który przybył z *Malty* do *Tryestu*, donosi, iż w drugiej połowie stycznia, stały w porcie *Malty* na kotwicy 4 okręty liniowe Angielskie, 1 okręt liniowy Francuzki, tudzież okręt liniowy Cesarsko Rossyjski z Admiralem i 4 brygi Rossyjskie.

List z *Egiptu* pod dniem 28 grudnia donosi, iż handel zaczyna wzrastać, i miasta Greckie powstają ze swoich gruzów, co wszystko przypisać wypada bytności wojska Francuzkiego.

List z *Nawarynu* pod dniem 4 stycznia wyraża: „Gdy wszystkie półki sposobią się do powrotu do Francyi, przybywa tu coraz nowe wojsko; niedawno wysiadły tu na ląd trzy kompanie inżynierów, które póty zostawać mają, póki wszystkie twierdze Peloponezu nie będą się znajdowały w zupełnym stanie obrony; roboty różnych szan-ców są już daleko posunięte. Wreszcie łatwo może pozostać tu pewna liczba wojska Francuzkiego, dopóki *Fabvier* nie urządzi zupełnie regularnego Wojska narodowego. Przed niejakim czasem rozchodziła się pogłoska, iż Hrabia *Capodistrias* przeznaczył Półkownika *Dentzel* na dowódcę wojska regularnego. Przybycie *Fabviera* nie jedną rzecz odmieni. *Patras* ma być środkowym miejscem organizacyi regularnego wojska. *Aziatis* mianowany jest Gubernatorem rzeczoney twierdzy.”

Powszechna Gazeta Niemiecka zawiera następujący list z *Nauplii* pod dniem 50 grudnia: „Półkownik *Fabvier* przybył do Grecyi. Mężny ten wojownik dał dowody rzadkiego poświęcenia się dla sprawy Greckiej, i wiele jeszcze dobrego zdziałać może; ale może także wielką szkodę przyczynić, jeśli nie będzie względniejszy na ludzi, równie jak on sam gorliwych w tej sprawie. *Fabvier* ma wielkie przymioty, ale jest to człowiek, z którym żyć trudno. Obmawia świat cały. Nie masz ani jednego Greka, Francuza, Niemca, Szwajcara, Anglika, na którego by się nie użalał. Jest on, jak wyrażają Francuzi, *un mauvais coucheur*. Bez zaprzeczenia ma *Fabvier* wielkie zdolności, ale oraz wygórowaną miłość własną; kto się sprzeciwi zdaniu jego, temu już nie przebaczy. Wreszcie, Grecy byliby niewdzięcznikami, gdyby jednomyślnie nie przyznali, iż *Fabvier*, będąc wytrwałym, czynnym, bezinteresowanym, i jak prosty żołnierz niezmordowanym w trudach, wszelkie najistotniejsze posiada przymioty, jakich potrzeba do uorganizowania Greków i zaprowadzenia karności w wojsku. Życzyłby tylko należało, aby te rzadkie przymioty umiał skojarzyć z uprzejmością i pewnemi względami dla drugich.”

Umieściła potem *Powszechna Gazeta Niemiecka* następujący przypisek: „Wszystko, co tu powiedziano o Panu *Fabvier*, zdaje się być prawdą, którą i inne stwierdzają doniesienia. Okazał się on nad miarę surowym dla wszystkich w raportach, które teraz zdał we Francyi. Znać potrzeba tak dobrą, jak złą stronę jego charakteru, aby każdy wiedział, czego się imać w przypadkach, które jego własnem dziełem być mogą.”

— Dnia 4 —

(z teyże gazety).

Listy ze *Smyrny* pod d. 5 stycznia donoszą, iż *Margrabia Sault*, syn Xiążęcia Dalmacyi, u skuteczniejszy dane mu zlecenie, otrzymał od Jenerała *Maison* pozwolenie udania się do *Alexandryi* i *Kairu*, i dopiero w końcu wiosny wróci do *Morai*.

Gazeta Agramska umieściła list z *Semlino* pod dniem 2 b. m. donoszący, iż niedawno przybyło do *Bitoglii* 2,000 wychodców Tureckich z *Morei*, których nigdy niepodobna opisać.

Donoszą z *Nawarynu*, iż przez niezmordowane usiłowanie Jenerała Francuzkiego *Higonet*, rozszerzenie się morowej zarazy w *Kalawrycie* zostało zupełnie utamowanem. Podczas wzmaganja się zarazy, umarło tylko 25 ludzi. Władza Grecka w *Patras* złożyła temu Jenerałowi za jego gorliwe starania, najczulsze podziękowanie w imieniu tamecznych mieszkańców.

Według doniesień z *Bukarestu* wiele tamecznych bojarów zamysła udać się do ziemi *Siedmiogrodzkiej*.

WŁOCHY.

Od granic włoskich 7 lutego.

(z Gazety Warszawskiej).

W dalszém odkopywaniu w *Herculanum* natrafiono na wspaniały dom, którego ogród, otoczony kolumnami, jest największym z dotąd odkrytych. Między malowaniami uważają szczególniej *Perseusza*, który przy pomocy *Pollady* zbija *Meduzę*; *Merkurego*, który chce uspić *Argusa*, aby mu porwał *Io*; *Jazona*, smoka i trzy *Hesperyd*. Najważniejszymi atoli są srebrne i wypukłe rzeźby, wystawujące *Apollina* i *Dyanę*. Znaleziono oraz wiele innych rzeczy i sprzętów wybornie robionych.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

(z Pieszczoty Północney).

Sardyński pełnomocnik przy dworze hawarskim, kawaler *Symonetti*, mianowany został posłem do *St. Petersburga*.

Dnia 27 stycznia, umarł w Rzymie Jenerał zakonni *Jezuitów*, oyciec *L. Fortis*, 80letni starzec. Na przypadek swego zgonu, naznaczył on bycia *Wincentego Pawani*, byłego prowincyała zakonu *Jezuitów* we *Włoszech*, jeneralnym wikaryuszem, do czasu obrania nowego Jenerała.

Z *Liworny* piszą, z dnia 23 stycznia, że do tamecznego portu zawinęło sześć okrętów pod narodową banderą grecką; ostatni z nich przybył we 21 dniach z *Maratonizy*. Powiadają, że tu nadejdzie jeszcze kilka okrętów greckich. W *Liwornie* mniemają, że one sprawią bardzo pomyslny wpływ na handel.

Podczas obierania prezydenta w obwodach północno-amerykańskich, Jenerał *Jackson* miał affirmative 627,250 kresek, a *P. Adams* 507,936, a zatem 119,504 mniej, aniżeli jego współubiegający się.

Cesarz Brezylijski wysłał do *Podgórzawiego*, vice-konsula, dla przecięcia handlu murzynami na okrętach brezyljskich.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakeyi.

Wilno dnia 25 Lutego v. s. 1829 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Я.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися: что въ ономъ продаеися съ аукціоннаго публичнаго порга заложенное и просроченное недвижимос имѣніе Надворнаго Совѣтника Ивана Федоровича Биршерпа, соспоящее Могилевской Губерніи въ Повѣсахъ Оршанскомъ въ селеніи Леоновкѣ 75, и Копыскомъ въ деревняхъ: Ермоловкѣ 84, и Хоминичѣ 126, а всего 285 душъ мужеска пола, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеіемъ; для чего назначены сроки поргамъ сего года іюня мѣсяца: первый 20, второй 25, и третий 27 числа. Желаютіе купити имѣніе сіе, могутъ являеися въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе, и форму купчей крепости.

Экспедишоръ Осмоловски.

1 Od Rady Opiekunczej St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłoszasię, iż w niej przedaje się przez aukcyę z publicznego targu, oddany na ewikcyę za ominienie terminu, nieruchomy majątek Radey Dworu Jana Fiedorowicza Birszarta, położony w Mohilewskiej gubernii, w Płach Orszańskim we wsi Leonowce 75 i Kopyskim we wsiach: Jerwołowce 84 i Chominiczy 126, a w ogóle 285 dusz płci męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow tego roku w czerwcu 1szy 20, 2gi 25 i 3ci 27. Życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunczej pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa. Expedytor Osmołowski.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, оиъ Санктпетербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися что въ ономъ продаеися съ аукціоннаго публичнаго порга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Адама Игнашева сына Пржедншевскаго соспоящее Вишебской Губерніи Лепельскаго Повѣща въ деревняхъ: Суше 55, Гайновщинѣ 22, Башуколахъ 48, Поповщинѣ 19, и того 124 мужеска пола душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеіемъ; для чего назначены сроки поргамъ будущаго іюня мѣсяца: первый 20, второй 25, и третий 27 числа. Желаютіе купити имѣніе сіе могутъ являеися въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію, опись, условіе, и форму купчей крепости.

Экспедишоръ Осмоловски.

1 Od Rady Opiekunczej S. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłoszasię: iż w niej przedaje się przez aukcyę z pu-

blicznego targu oddany na ewikcyę za ominieniem terminu, nieruchomy majątek obywatela Adama Ignacego syna Przeciszawskiego, położony Witebskiej gubernii Lepelskiego Powiatu we wsiach: Suszy 55, Haynowszczyńie 22, Batukolach 48, Popowszczyńie 19, w ogóle 124 płci męskiej dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow, następującego miesiąca czerwca: 1szy 20, 2gi 25 i 3ci 27. Życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunczej pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

1 Sąd Exdywizorski za remissą Sądu Ziemi. Płtu Witek. na fundusz Ignacego Moutwitły przeznaczony ad fundam folwarku Jasud konkursowi uległemu w dniu 30 ominionego january przybywszy, po załatwieniu wszelkich kwestyw pierwszemu zjazdowi właściwych, pomiarę tego majątku nakazał, komportacyą na wszystkich stawających i niestawających stronach w Kancellaryi Ziemi. Witek., do d. 1 marca złożyć się powinna uznać, termin powtórny na oczewistą sprawę zebrania się w dniu 27 maja terażn. roku zakreślił, i sądy swoje dla dogodności stron do miasta Powiatowego Witek. mierza przeniósł, w jakowym czasie i mieyscu, aby kredytorowie i debitorowie z pełną gotowością jawili się pod utratą rzeczy ostrzeżga. Datt roku 1829 mca febr. 20 d.

Józef Durasewicz Ziemi. Witek. Pisarz i Exdywizor.

1 Ze skutków rezolucyi Sądu Magistratu Wileń. niżej podpisany poleja do powszechnoy wiadomości, iż w dniu 6 następującego m. marca rozpocznie się w domie po zmarłym Burmistrzu Malinowskim pod N. 31, na ulicy Subocz położonym, publiczna licytacya ruchomości tegoż Malinowskiego, i takowa każdodziennie aż do skonkludowania będzie kontynuowana. Datt r. 1829 m. february 22 dnia.

L. Weinzierl R. M. M. W.

2 Izba Skarbowa Grodzieńska przez umieszczone w gazetach ogłoszenia, oznaymiła już Publiczności dwa pierwsze termina do licytacyi na sprzedanie majątku Pojezuickiego Karszczyzny; trzeci zaś termin ostateczny zamierzyła naznaczyć we dwa miesiące od wydrukowania ogłoszenia w gazecie S. Petersburgskiej; podług więc tego ninieyszim oznaymuje, iż termin takowy przypadać ma w dniu 2 następującego miesiąca kwietnia.

Antoni Krupowicz Assesor Izby S.
Alexander Tuhan Baranowski Koll. Sekret.
Buchhalter Leon Krupowicz.

2. Dwukrotnie już doniesiono było w Kuryerze Litewskim, o zgubionym dnia 12go tego miesiąca zegarku w przeysciu na ulicę Szklaną z Żydowskiej. Zegarek ten dotąd się nie znalazł. Ponawia się więc jego ogłoszenie z opisaniem. Zegarek ten jest złoty cylindrowy;

plaski, cyferblat biały, ze skazówkami stalowymi, spód emaliowany czarno: prócz tego był sznurek z włosow, z klamerką i dwoma kluczami, jeden złoty, a drugi stalowy. Ktoby takowy zegarek znalazł, uprasza się, aby raczył odnieść do W. Nadworney Sowiecikowey Rogowskiej, a w nagrodzie otrzyma sto rubli asygnacyynych. Również będzie nagrodzonym, ktoby uwiadomił, że się ten zegarek niezawodnie znajduje i u kogo.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej za ominiony w terminie dług obywatela Benedyka Szulakiewicza, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, znajdujące się Połockiego Ptu przy wsi Diahotoe 20 płci męzkiej dusz, zapisanych do ostatniej rewizyi, z urodzonymi po niej, z ziemią i wszelkimi przynależnościami. Terminy do targow naznaczono 1829 r. maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej za ominiony w terminie dług Połockiego obywatela Szlomy Drabkina, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu murowany dwupiętrowy dom z przybudowaniami i ziemią, położony w m. Połocku. Terminy do targow naznaczono 1829 r. maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej za ominiony w terminie dług Witebskiego obywatela Mowszy Karasina, przedawać się będą z publicznego przez aukcyę targu dwa domy murowany i przy nim drewniany, położone w m. Witebsku, na własney Karasina ziemi. Terminy do targow naznaczono 1829 r. maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej za ominiony w terminie dług Witebskiego obywatela Wulfa Rozenfelda, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu murowany trzypiętrowy dom, z przybudowaniami i ziemią, położony w m. Witebsku. Terminy do targow naznaczono 1829 r. maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej za ominiony w terminie dług Witebskiego obywatela żyda Zimona Ehinsona, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu murowany dom, a na dziedzińcu piwowarnia, z ziemią, położony w m. Witebsku. Terminy do targow naznaczono 1829 r. maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej za ominiony w terminie dług Witebskiego obywatela żyda Zelika Kahana, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu dwupiętrowy dom, którego dolne piętro murowane

a górne drewniane, z ziemią, położony w m. Witebsku. Terminy do targow naznaczono 1829 r. maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się iż w niej za ominiony w terminie dług przedawać się będą z publicznego przez aukcyę targu 8 murowanych kram, a przy nich mieszkalne pokoje, położone w m. Witebsku, należące do Witebskiego obywatela Azika Bohorada. Terminy do targow naznaczono 1829 roku maja 24, 27 i 30.

Buchhalter Taranczuk.

3 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż w nim za nieptacenie nagromadzoney przez zmarłego Radcę Honorowego Józefa Norbuta za dzierżawę przezeń skarbowego majątku Broży, niedoinki, będzie się przedawać z publicznego targu majątek tego Norbuta Buyla zwany, w Witebskim Pcie położony, zawierający w sobie 26 rewizyynych włościańskich płci męzkiej dusz, z których podług spisu pokazano się osobiscie 17, 3 umarło, insi zaś niewiedomo gdzie się podzieli; żeńskich 22 dusz, ziemi pod włościańskimi 8 dymami, podług ich pokazania, 4 włoki, dworney 1 włoka 15 morgow, lasu zdatnego na żerdzie 12 morgow, przynoszący rocznego dochodu 100 rub. sr.; zatem życzący kupić ten majątek zechcą przybydź do tego Rządu do targow na terminy: 1szy 28 lutego, 2gi 6 marca a 3ci 12 tegoż marca. Dnia 13 lutego 1829 roku.

Sowiecnik Czerniajew.

Expedytor Sutkowski.

5 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszów W. Józefa Święcickiego Sędziego Ziem. Pttu Borysowskiego z dnia 19 listopada przeszłego roku w mści Dokszycach rozpocząwszy czynność a po przeniesieniu do miasta Mińska z dnia 21 stycznia terażn. r., ciągle w komplecie znajdując się, przez Sądowe rezolucye wzywał W. kredytorów do objawienia swoich dopominków; wszakże, gdy kilku kredytorów z dopominkami swojemi weszło, a dalsi dotąd nie przychodzą, i sam W. debitor Święcicki osobiscie dla zebrań wiadomości o regulujących się do niego pretensyach nie przybywa, i massy kredalney nie wyswieca, przeto, chociaż Sąd mocą remissy miałby prawo nie czekając stron zabrać się do oczywistego rzeczy konkursowey rozbioru, jednak, gdyby nieubliżyć stronom, odlegle bydź może mieszkającym, powolności ostateczney, przez ninieyszą awizacyę zawiadamia, iż do wzięcia sprawy konkursowey w namowę naznacza się dzień 5 marca terażn. roku, a po ominionym tym terminie że Sąd zachowa się stosownie do remissy ostrzega, i to ostrzeżenie dla wiadomości stron do gazet Kuryera Lit. przestłać postanawia. R. 1829 mca lutego 12 d. Konstanty Wierzbicki P. Z. M. Exdyw. Wiktor Oziembłowski Pisarz Z. Ihum. Exd.

Józef Locza P. Z. P. Kobr. Exdyw.

SŁOWNIK POLSKO-ROSSYYSKI.

W drukarni *Józefa Zawadzkiego* w Wilnie wyszedł tom pierwszy *Słownika Polsko-Rossyjskiego*, wydane przez *Stanisława Mullera*.

Za Na y wyż szém Pozwoleniem autor poświęcił swoje dzieło JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEMU XIĄŻĘCIU ALEXANDROWI NIKOŁAJEWICZOWI NASTĘPCY TRONU.

Pierwszeto w literaturze polskięy zjawienie, zapewne mile od Publiczności przyjęte będzie. Autor nie ograniczał się prostą nomenklaturą słów; każdy wyraz polski objaśnił dokładném tłumaczeniem w języku rossyjskim. Za podstawę wykładania niniejszego słownika polsko-rossyjskiego, wziął sobie słownik polski *Samuela Lindego*, w wykładzie zaś języka rossyjskiego czerpał w najsławniejszych źródłach literatury rossyjskiej; z czego zdaje sprawę w przedmowie do tomu pierwszego.

A zamierzając uczynić dzieło swoje użyteczném dla mieszkańców prowincy polskiej, do Państwa Rossyjskiego wcielonych, naytrosklawiej zebrał wszystkie wyrażenia prawnicze i to w języku rossyjskim objaśnił.

Tom pierwszy, obęymający z tytułem i przedmową stronic 640, zawiera literę A do O.

Tom drugi obęymować będzie stronic około 364. i zawiera literę P. do Z.

Na każdéy stronicy mieści się wierszy 114.

Cena obu tomów jest rubli assygnacyjnych piętnaście (*rubli srebrem 4.*). Z przestaniem pocztą obu tomów (r. 4 80 kop. srebr).

Bilety na tom drugi wydają się z podpisem niżej piszącego się i z wyciśnięciem jego handlowey pieczęci.

Wilno d. 15 lutego 1829 r. *Józef Zawadzki*.
Pozwolono drukować. Wilno dnia 16 lutego 1829 roku. Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

2. Gdy po niejednokrotnych Sądu Ziemi Powiatu Wileńskiego rezolucyach, zalecających iżby kredytorowie i pretensorowie w konkursie kredytorow zeszlých *Franciszka i Franciszki Święciekich*, do potrzeby wzięcia sprawy w namowę, papiery do niej posługujące składali, oraz objaśnienie sprawy kontynuowali, gdy jednak pomimo oczekiwania Sądu, oprócz Prokuratora *Massy funduszu Józefa Święciekiego*, dalsze strony takowych papierow dotąd nieogłosily, a inne objaśnienie sprawy nie kończą; dla tego Sąd Ziemi Wileński znajduje potrzebę zawiadomić wszystkich kredytorów i pretensorów pomienionych *Święciekich*, iż sprawę takową chociażby pod niestanność którejkolwiek strony w dniu 1 następującego mca marca nieodmiennie weźmie do namowy, a na pretensye niestawiających kredytorów emisyją uzna. Roku 1829 februaryi 21 dnia.

Sędzia i Exdyw. *Aleizy Malecki*.

Sędzia *Jan Pisanka*.

Pisarz *Józef Naborowski*.

Regent *Marcelli Talat*.

3. *J. H. Zigra* w Rydze, oświadczając swoje wdzięczność szanownym amatoróm ogrodnictwa, za położoną w nim ufność w nabywaniu przez

lat 30 od niego rozmaitych nasion, na nowo się poleca ich względóm podając do powszechney wiadomości, że i w przeciągu tego roku (1829) w jego składzie nabyć można za pomierną cenę, wszelkich nasion, różnych warzyw, ziół, kwiatów, północno-amerykańskich drzew i ekonomicznych roślin, w najlepszych gatunkach, o których cenie można powziąć wiadomość w handlu *J. P. J. Fr. Opitza* w Wilnie w domu *J. W. Kollegskiego* Sowietnika *Kukiewiczza* na ulicy *Zamkowej*, gdzie też wszelkie komissa sprowadzenia tych artykułów przyjmowane będą.

Wolno drukować *Policmeyster Chrzastowski*.

3. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla oddania na podrad wybudowania w grodzieńskiej gubernii czterech kaszaczeyskich domow, a mianowicie w miastach: *Brześciu* za 14,480 rubli 41½ kop., *Lidzie* 15,268 rubli 80 kop., *Kobryniu* 14,981 rubli 1½ kop., i *Nowogrodku* 12,937 rubli 81 kop. assyg., naznaczono od wyżey pomienionych summ w tuteyszey *Skarbowey Izbie* w terminach 29 marca, 3 i 4 kwietnia tego roku targi, na które wzywają się życzący z prawnymi aktami. Dnia 15 lutego 1829 roku.

Sekretarz i Kawaler *Piotr Ludohowski*.

Naczelnik Stołu *Jabotkowski*.

3 Od *Mohilewskiej Magistratury Powszechney* Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej przedaje się nieruchomy za ominienie terminu majątek, *Rohaczewskiego powiatu* obywatela *Antoniego Sulistrowskiego* wsi *Kriwska* 86 płci męskiej włościańskich dusz, znajdujących się podług ostatniey rewizyi, z nowourodzonymi i ze zbiegłymi, z ich własnością, ziemią i dwornym zabudowaniem, oceniony podług 100cioletniey proporeyi 7140 rub. za należny Magistraturze dług; jakie zaś naznaczone będą terminy o tém ogłoszono będzie osobno przez wydrukowanie w gazetach ogłoszeń. Sekretarz *Hołyński*.

3. Niżej podpisany, mam zaszczyt podadź do publiczney wiadomości, iż z pierwszym posuszczeniu lodów transportem, do xiegarni mey przybędą następujące dzieła:

Poesies de Michiewicz 3 vol. avec le portrait de l'auteur papier fin d'Anonay.

Oeuvres de Krasicki un seul vol., gr. 8, papier super fin d'Anonay d'après le moiete des éditions en un seul vol. publié par *Cagliiniani*.

Poesies du même auteur 4 vol. 32 papier superfin d'Anonay.

Dzieła te są drukowane w Paryżu w języku polskim. W Rydze 12go febr. 1829 roku.

Karol F. Hartmann.

Wolno drukować *Policmeyster Chrzastowski*.

3 *Jan Jakób Jażewicz* odstawnny żołnierz konnopolskiego ułańskiego półku, ukradłszy u niżej podpisanego 100 rub. ass. skrył się, z jakowego powodu i dekret Sądu Głównego 1go Departamentu dnia 18 marca 1827 roku ferowany opinią względem jego do poymania suspendował. A zatém niżej podpisany objawiając o tém całej Publiczności pokornie prosi jeśliby gdzie się pomieniony *Jażewicz* okazał, dostawić pierwszey policyyney władzy, jako przekonane-

gę złodzieja, dla rozciągnięcia nad nim skutków prawnej kary.

W imieniu odstawnego Kapitana Antoniego Hanowicza aktora rzeczy cierpiącego ślepotę podpisuje Szlachcic Dyonizy Tomaszewski.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Excerpt z protokołu Manifestowego Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu zapisanego w dacie poniższej oświadczenia pod pieczęcią urzędową tegoż Departamentu dnia 14 meca febr. roku 1829 stronie potrzebującej wydany.

R. 1829 meca febr. 13 d. na skutek rezolucyi Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu febr. 11 d. a żurnalnie zapisanej, przedstawiona przy prośbie 8 d. tegoż meca/ przez Adwokata subseliów Wileńskich, Ignacego Kozakiewicza podanej oświadczenie, pod dniem 8 febr. idącego roku przez Benedykta Morykoniego na papierze ceny rubla jednego podpisane jest następnego brzmienia: Oświadczenie. Ponieważ w dniu 5 decembra 1828 r. umocowałem jeneralnie do dziafania w interessach moich WJP. Jana Byszковского Kapitana byłych woysk Polskich, praeto wszelkie inne w czym bądź kolwiek ręku plenipotencye znajdujące się cofam, i że z tym jednym w interessach moich czynić można interessowanych uwiadomiam. R. 1829 febr. 8 dnia (autentyk podpisał) Benedykt Hrabia Morykonii b. Marszałek.

Expedytor Zaborowski.

Wolno drukować. Wilno dnia 16 lutego 1829 roku Cenzor Norbert Jurgiewicz.

3. Niżej podpisani, nabywając dom murywany jednopiętrowy z ogrodem, od obywateli Wileńskich Augustyna i Elżbiety Stankiewiczów małżonków, jako aktorów, weszli w intercyzę o takową wyprzedaż i przy zawarciu intercyzynego dokumentu w roku idącym 1829 meca febr. d. 9 zaliczyli do rąk Stankiewiczów rubli sr. 300, a resztujące rub. sr. 1,200 przy przyznaniu wieczystego prawa w dniu 23 apryla idącego roku zaliczyć obowiązali się, chcąc zapewnić się, azali na takowy dom długów jakich nie mają Stankiewiczowie wybywający ony wiecznością, zawiadamiają nabywce wszystkich wierzycieli, jeżeli jacy mogą znajdować się: aby z swemi pretensyami, i dowodami jawnili się do nas nowych nabywców, mieszkających na przedmieściu Zarzecz zwanym, niegdys w domie Tura Stolnika Brastawskiego. Roku 1829 miesiąca febrnaryi dnia 15.

Podporucznik Stefan Kuleszow.

Franciszka Kuleszowa.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Zajmując się uwagą nad środkami zabezpieczenia intrat dóbr Senatorsa Ogińskiego w administracyi Sądowej będących, gdy z okoliczności dotąd zaszytych pokazuje się, że Sąd Gł. Litewski dekretem 1827 oktobra 12 d. ferowanym, administracyą nad majątkiem Mołodieczną w części od zastawy Tyszkiewicza wolnym, nad majątnością Zalesiem z folwarkiem Helenowem i Kaszewnikami, oraz Poniziem przeznaczył, tudzież possessorem folwarku Hruzdzińczy Szawkowskiego, Prudow Tukatły, Wiewior Kasperowicza, do wnoszenia addytamentów zobowiązał; lecz Administratorowie wszedłszy we władanie majątkow sobie powierzonych, gdy intrat punktualnie w ratach opisanych nie

wnoszą; podobnie i possesorowie zastawni, oprócz Kasperowicza i Szawkowskiego, wypadających addytamentow nieopłacają; z tego więc powodu gdy za przeciągiem konkluzyi dzieła Senatorsa Ogińskiego kredytorow, dotychczas owe urządzenie Administracyi, obszernych i zawikłanych rachunków staje się widzialną przyczyną; gdy w takim położeniu rzeczy, przewidując Sąd Gł. niemożność ukończenia przed następującą wiosną sprawy konkursowej, zostawić administracyą majątkow w podobnej jak dotąd pozycyi niemoże bez narażenia siebie na liczne rachunki. Temi więc uwagami przewodniczony Sąd Gł., wypuszczenie majątkow przez publiczną licytacyą w arędę, nietylko tych, które w administracyi znajdują się, lecz i dalszych z których possesserowie zastawni addytamentow nie opłacają, uważa za jedyny środek uniknienia zawikłanych rachunków i zapewnienia postępu rzeczywistego intrat; celem tedy doprowadzenia do skutku potrzebnej licytacyi, urzędow kalkulacyyno-weryfikatorskim porucza się, aby oni natychmiast inwentarze w dobrach Senatorsa Ogińskiego z wymienieniem ostatecznego wysiewu oziminy, ukosu siana, wartości ogrodow, intrat z browarow, remanentu fundowego zboża, z opisaniem powinności włościańskiej, daniny, czynszow, gotowego grosza, propinacyi i dalszych szczegółow dochod stanowiących, sporządzili; o czem do wyrażonych urzędow kalkulacyyno-weryfikatorskich Ukazy przestać deklaruje. Na licytacyą zaś w jednoroczną arędowną possessyą majątności Zalesia z attynencyami, folwarków Helenowa, Kaszewnik, Prudow i Ponizia, terminą naznacza: 1szy dzień 30 meca marca, 2gi dzień 11 meca apr., 3ci i ostatni na dzień 21 tegoż meca. Licytacya ta odbywać się będzie w miejscu posiedzeń Sądu Gł. Lit. Wileńskiego 2go Depar., kondycye i warunki do kontraktu arędownego zostaną wcześniej dla przyjrzenia ambientom przygotowane; ażeby więc życzący wziąć z publicznego targu majątki Senatorsa Ogińskiego w arędę, jawili się w oznaczonych terminach do licytacyi, tudzież Plenipotent massy i kredytorowie sami przez siebie lub umocowanych, takiemu aktowi asystowali, Sąd Gł. Litewski spełnić w gazetach awizacye postanawia.

Assesor Gasper Billewicz.

Ferdynand Wołłodko Regent.

1 Kwiaty dla strojów damskich robią się na sprzedaż przez Józefa Szytza mieszkającego w domie W. Lewikowskiego w Wilnie na Trockiej ulicy pod N. 389 sytuowanym.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do Austrii i Saxonii, dla wzięcia kuracyi w Teplie w taneicznych wodach, wileński 3ciey gildy kupiec Elias Abelowicz Sotowiewiczzyk, z terminem na miesiąc ośm.

Wileński Policmeyster Podpółkownik Chrzastowski.

3. Do Austrii i Saxonii dla poprawienia zdrowia swego w wodach karlsbadzkich, Amelia z Xiążąt Sapielhow Jelska, z służącemi swemi Karoliną Szukartówną i lokajem Franciszkiem Zalewskim, na miesiąc osnaście, z powrotem do Wilna.

Wileński Policmeyster Podpółkownik Chrzastowski.